

zaken van het Parlement op 19 februari 2002. Dit voorstel beoogt de mededinging in de genoemde sector te versterken en gaat uit van de veronderstelling dat meer mededinging leidt tot effectievere prijsconcurrentie. Het voorstel beoogt niet de prijzen exclusief belasting of de uiteindelijke prijzen voor consumenten te harmoniseren, maar te bewerkstelligen dat consumenten hun recht om maximaal te profiteren van de interne markt daadwerkelijk kunnen uitoefenen.

Wat de belasting op auto's betreft, is het geachte parlementslid op de hoogte van het feit dat er slechts weinig communautaire wetgeving ⁽²⁾ of harmonisering op dit terrein bestaat. Als gevolg daarvan past iedere lidstaat de nationale wetgeving toe, die in overeenstemming moet zijn met de algemene beginselen van het EG-verdrag en met name geen aanleiding mag geven tot grensformaliteiten in het handelsverkeer tussen lidstaten en het non-discriminatiebeginsel (artikel 90 van het EG-verdrag) moet eerbiedigen.

Dientengevolge bestaan er grote verschillen tussen zowel de grondslagen als de hoogte van de motorrijtuigenbelasting, die bij de nationale wetten bepaald is. Griekenland hanteert momenteel een registratieheffing, ook wel bekend als bijzondere voertuigenaccijns, die het hoogst is van alle tien de lidstaten van de Gemeenschap die een dergelijke heffing toepassen.

De Commissie is op de hoogte van deze belastingverschillen en van de problemen die zij kunnen vormen voor het vrije verkeer van personenvoertuigen binnen de interne markt. De Commissie overweegt ook mogelijkheden voor toekomstige actie op het gebied van de motorrijtuigenbelasting en is van plan in de loop van de komende maanden hierover een mededeling te presenteren om een discussie op gang te brengen met de lidstaten en de andere instellingen van de Gemeenschap. In deze mededeling zullen specifieke belasting- en milieuaspecten van de motorrijtuigenbelasting, waaronder met betrekking tot de registratieheffing, behandeld worden.

De Commissie wil het geachte parlementslid er eveneens graag op wijzen dat het zeer moeilijk gebleken is om de beoogde harmonisatie van de belastingtarieven voor voertuigen te verwezenlijken doordat voor beslissingen op fiscaal gebied eenparigheid van stemmen vereist is.

⁽¹⁾ Verschenen in PB C 67 van 16.3.2002 met een uitnodiging om binnen een maand na publicatie opmerkingen te maken.

⁽²⁾ Richtlijn 83/182/EEG van de Raad van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij de tijdelijke invoer van bepaalde vervoermiddelen binnen de Gemeenschap en 83/183/EEG van 28 maart 1983 betreffende de belastingvrijstellingen bij definitieve invoer uit een lidstaat van persoonlijke goederen door particulieren, PB L 105 van 23.4.1983.

(2003/C 52 E/019)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0764/02

**van Ieke van den Burg (PSE)
en Anne Van Lancker (PSE) aan de Commissie**

(18 maart 2002)

Betreft: Beperking van het recht op het exporteren van Belgische vergoedingen in het kader van het halftijds brugpensioen

De Belgische reglementering inzake het halftijds brugpensioen (vervroegde uittreding) voorziet het recht op een uitkering die bestaat uit een vergoeding vanuit het werkloosheidstelsel (de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening) aangevuld met een bovenwettelijke aanvulling vanuit de zogenoemde sectorfondsen. De Belgische administratie oordeelde tot op heden dat grensarbeiders uit de buurlanden hierop geen recht kunnen doen gelden vermits dit brugpensioen als werkloosheidsuitkering wordt gezien en dat het niet om een tijdelijke werkloosheidsuitkering gaat.

De argumentatie van de Belgische autoriteiten kan weerlegd worden door erop te wijzen 1) dat een bruggepensioneerde zich niet moet inschrijven als werkzoekende en niet aan de sollicitatieplicht is onderworpen en dat uit de rechtsgrond, zoals geformuleerd in de CAO nr. 55, blijkt dat alle vergoedingen in het kader van het brugpensioen gekarakteriseerd worden als een sociaal voordeel overeenkomstig artikel 7, lid 2 resp. 4 van de verordening (EEG) 1612/68 ⁽¹⁾; 2) dat, als het al om een uitkering zou gaan in het kader van het werkloosheidstelsel, er in ieder geval sprake is van „gedeeltelijke werkloosheid” en deze uitkering dus overeenkomstig artikel 71, lid 1 sub a) i) van de verordening (EEG) 1408/71 ⁽²⁾ door de Belgische autoriteiten ook aan grensarbeiders die in België werken zou moeten toegekend worden in combinatie met het resterende Belgische loon. Dit laatste wordt bevestigd in het arrest De Laat/LISV (C-444/98) van het Hof van Justitie.

Wat is het oordeel van de Commissie? Is de Commissie van mening dat uitkeringen in het kader van het Belgische halftijds brugpensioen overeenkomstig artikel 71, lid 1 sub a) i) van verordening (EEG) 1408/71 dan wel overeenkomstig artikel 7, lid 2 en 4 van de verordening (EEG) 1612/68, moet toegekend worden aan in België werkende Franse, Nederlandse, Duitse en Luxemburgse grensarbeiders?

(¹) PB L 257 van 19.10.1968, blz. 2.

(²) PB L 149 van 5.7.1971, blz. 2.

Antwoord van mevrouw Diamantopoulou namens de Commissie

(13 mei 2002)

De geachte parlementsleden stellen de vraag of het standpunt van de Belgische overheid dat het halftijdse brugpensioen (de vervroegde uittredingsregeling) niet op grensarbeiders van toepassing kan zijn omdat het als een volledige werkloosheidsuitkering wordt gezien wel correct is.

Krachtens de Belgische wetgeving inzake het halftijdse brugpensioen bestaat de in het kader van het halftijdse brugpensioen toegekende uitkering enerzijds uit een bovenwettelijke aanvulling op grond van de reductie van de arbeidsprestaties in het kader van de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 55 en anderzijds uit een vaste vergoeding vanuit het werkloosheidsstelsel.

In verband met het recht op werkloosheidsuitkeringen voor grensarbeiders bepaalt artikel 71, lid 1, onder a), van Verordening 1408/71 (¹) het volgende:

- i) de grensarbeider die in de onderneming waarin hij werkzaam is, gedeeltelijk of door onvoorziene omstandigheden werkloos is, heeft recht op uitkering volgens de wettelijke regeling van de bevoegde staat, alsof hij op het grondgebied van die Staat woont; deze uitkering wordt door het bevoegde orgaan verleend;
- ii) de volledig werkloze grensarbeider heeft recht op uitkering volgens de wettelijke regeling van de lidstaat op het grondgebied waarvan hij woont, alsof die wettelijke regeling tijdens het verrichten van zijn laatste werkzaamheden op hem van toepassing was geweest; deze uitkering wordt door en voor rekening van het orgaan van de woonplaats verleend.

De Commissie is van oordeel dat de situatie van deeltijdse werkloosheid betrekking heeft op werknemers die onderworpen blijven aan de sociale wetgeving van het land waarin zij werken, terwijl de situatie van volledige werkloosheid betrekking heeft op personen die geen band meer hebben met het land waarin zij werken (cfr. arrest De Laat van 15 maart 2001, C-444/98 (²)).

De grensarbeiders die in België werken en die van het halftijdse brugpensioen gebruik wensen te maken, moeten wat de werkloosheid betreft bijgevolg worden beschouwd als deeltijds werklozen. Daarom moeten zij krachtens de Belgische wetgeving en voor rekening van het Belgische orgaan een werkloosheidsuitkering kunnen krijgen.

Wat de bovenwettelijke aanvulling betreft, is de Commissie van mening dat zij een sociaal voordeel is in de zin van artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 1612/68 (³) en dat zij bijgevolg net als aan de nationale werknemers ook aan grensarbeiders moet worden toegekend.

De Commissie zal de Belgische autoriteiten om uitleg vragen over de toepassing van het stelsel van het halftijdse brugpensioen voor grensarbeiders en zal de geachte parlementsleden over het verdere verloop van deze aangelegenheid op de hoogte houden.

(¹) Verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op loontrekkenden en hun gezinnen, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen. Verordening (EG) nr. 118/97 van de Raad van 2 december 1996 (PB L 28 van 30.1.1997) tot wijziging en bijwerking van Verordening (EEG) nr. 1408/71 betreffende de toepassing van de sociale- zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, en van Verordening (EEG) nr. 574/72 (PB L 74 van 27.3.1972) tot vaststelling van de wijze van toepassing van Verordening (EEG) nr. 1408/71.

(²) Jurispr. 2001, blz. I-2229.

(³) Verordening (EEG) nr. 1612/68 van de Raad van 15 oktober 1968 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Gemeenschap.